

عنوان مقاله:

مروری بر مفاهیم شایسته‌سالاری، مزایا، موانع و محدودیت‌های استقرار در سازمان

محل انتشار:

سومین همایش ملی مدرسه آینده (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهرا شیرزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی،

تقی اکبری - دانشیار مدیریت آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

مهدی معینی کیا - دانشیار مدیریت آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

شایسته‌سالاری عبارت است از قرار گرفتن افراد مناسب در جایگاه‌های کاری مناسب، ارزشیابی مستمر کارکنان و جا به جایی یا تثبیت آنها بر اساس نتایج ارزشیابی. اصطلاح شایسته‌سالاری برای اولین بار توسط جامعه‌شناس انگلیسی «مایکل یانگ» در سال ۱۹۸۵ مطرح شد. یکی از مهمترین عوامل ایجاد انگیزه و پویایی در کارکنان، استقرار آنها در جایگاه مناسب است جایگاهی که بتواند قابلیت‌ها و توانمندی‌های خود را به منصفانه‌ترین شکل برساند و در عین حال امکان رشد و تعالی خود و سازمان را به وجود آورد و این مهم زمانی عملی خواهد شد که شایسته‌سالاری در سازمان‌ها تحقق پیدا کند. در حقیقت اگر افراد به طور صحیح در جایگاه‌های مناسب قرار داده شوند با موفقیت در کار و دریافت پاداش احساس رضامندی خواهند کرد و رضامندی در محیط کار منجر به انگیزه کار و تلاش بیشتر می‌شود. همچنین فقدان شایسته‌سالاری در جامعه، اتلاف استعداد‌های بالقوه و به تبع آن کاهش کارایی در بخش‌های مختلف را به دنبال خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

شایسته‌سالاری، شایسته‌خواهی، شایسته‌شناسی، شایسته‌سنجی، شایسته‌گزینی، شایسته‌گری، شایسته‌گماری، شایسته‌داری، شایسته‌پروری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1704885>

